

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Zig Ziglar
SEE YOU AT THE TOP

Copyright © 1975, 1977, 2000, 2003, 2005
By Zig Ziglar
All rights reserved
Published by arrangement with Arcadia Publishing Company
Translation Copyright © 2022 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-04233-7

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

ZIG ZIGLAR

VIDIMO SE
NA VRHU

JUBILARNO IZDANJE – NAPISANO
25 GODINA NAKON PRVOG IZDANJA

ILUSTROVAO
Al Mejton

Prevela Vesna Petrović

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2022.

*Šećerlemi,
Riđokosoj koja je bila
moja žena i moj život
više od pola veka - a ono
najbolje nam tek predstoji*

VERUJEM

da u životu možete imati sve
što hoćete ako samo malo pomognete drugima
da postignu ono što žele.

VERUJEM

da je čovek stvoren za savršenstvo,
predodređen za uspeh
i da je obdarjen semenom veličine.

SADRŽAJ

Zašto obnovljeno izdanje <i>Vidimo se na vrhu?</i>	11
Kraj	13
Predgovor	15
Zahvalnice	17

PRVI DEO: STEPENICE DO VRHA

Poglavlje 1: Više od života	23
Poglavlje 2: Sad je vreme	35

DRUGI DEO: VAŠA SLIKA O SEBI

Poglavlje 3: Lopovi	51
Poglavlje 4: Uzroci loše slike o sebi	62
Poglavlje 5: Manifestacije loše slike o sebi	71
Poglavlje 6: Petnaest koraka do zdrave slike o sebi	80

TREĆI DEO: VAŠI ODNOSI S DRUGIMA

Poglavlje 7: Kako vidite druge	109
Poglavlje 8: Dobro ili loše, prenesite dalje	123
Poglavlje 9: Najvažnija „druga“ osoba	138

ČETVRTI DEO: CILJEVI

Poglavlje 10: Da li su ciljevi zaista neophodni?	155
Poglavlje 11: Karakteristike ciljeva.....	166
Poglavlje 12: Postavljanje ciljeva.	175
Poglavlje 13: Dostignite ciljeve.....	185

PETI DEO: STAV

Poglavlje 14: Da li je „pravi“ stav važan?.....	213
Poglavlje 15: Obezbedivanje vašeg stava.....	237
Poglavlje 16: Četvrti korak – nahranite svoj um	256
Poglavlje 17: Navike i stavovi	272
Poglavlje 18: Prestanite s lošim navikama i počnite s onim dobrim	290
Poglavlje 19: Podsvest	304

ŠESTI DEO: POSAO

Poglavlje 20: Radnici su pobednici	315
Poglavlje 21: Budite spremni.....	327
Poglavlje 22: Punjenje, pumpanje i proizvodnja	333

SEDMI DEO: ŽELJA

Poglavlje 23: Od prosečnosti do zvezda	341
Poglavlje 24: Inteligentno neznanje	346
Poglavlje 25: David i Golijat	353
Zaključak.....	364

ZAŠTO OBNOVLJENO IZDANJE *VIDIMO SE NA VRHU?*

Da budem iskren, premišljao sam se oko toga da li da izdamo obnovljeni izdanje knjige *Vidimo se na vrhu*. Ipak verujem da ima nekoliko dobrih razloga zbog kojih rukopis treba ažurirati i u njega uneti neke kritičke izmene. Prvo, komunizma i Sovjetskog Saveza više nema, pa sam izbacio sve što se odnosi na tu temu. Drugo, verujem da u delu knjige u kome govorim o međuljudskim odnosima mogu ponuditi konkretnije podatke koji će čitaocu biti od mnogo veće pomoći jer neće biti toliko nedoumica, posebno u poglavljju o bračnim odnosima. Treće, jedan primer u odeljku o ciljevima bio je pogrešan, pa sam mislio da to treba ispraviti. Takođe, mislim da je bilo nužno uneti neke pojedinosti koje su se promenile od objavljivanja prvog izdanja.

Jedini razlog moje zabrinutosti oko obnovljenog izdanja leži u činjenici da je knjiga već prevedena na toliko jezika, širom sveta rasprodato je skoro dva miliona primeraka, a evo štampa se pedeset osmi put. Štaviše, dvadeset pet godina posle objavljivanja prvog izdanja godišnje se proda nekoliko hiljada primeraka u tvrdom povezu. Autor i izdavači su pomalo oklevali da pristupe reviziji knjige koja je imala – i još ima – toliki uticaj, o čemu najbolje svedoči nekoliko hiljada pisama pristiglih iz celog sveta. Upravo taj snažan osećaj da knjiga može biti još bolja primorao me je da unesem izmene.

Da vam kažem šta se u međuvremenu dogodilo u mom porodičnom i poslovnom životu. Manje radim nego pre, više ne držim toliko predavanja, mnogo više pišem. Sada sam angažovan u samo pedesetak kompanija, ali održim četrdeset pet otvorenih nedeljnih predavanja

Zig Ziglar

godišnje. Zato u našoj kompaniji smišljamo nove programe obuke kako bismo dospeli do što više ljudi. Povremeno me pitaju kada će u penziju. Neki čak kažu da su čuli da sam „u penziji“, a ja uvek odgovaram: „Nije tačno. Verovatno ste čuli da sam bio u penziji. Neću da usporim, da se prepustim, da začutim ili odustanem sve dok ne odem na onaj svet. U stvari, tek sad sam se zagrejao.“ Reći će samo da se više zabavljam, sve se više stvari dešava, a ja sam više nego ikad zanesen onim što radim. Ne vidim nikakvu korist od toga da prestanem sa nečim u čemu toliko uživam, naročito kad mi pisma koja dobijam govore koliko važnu ulogu imam u tolikim životima.

Što se porodice tiče, reći će vam da smo Riđokosa (moja žena koju odmila tako zovem, inače joj je pravo ime Džin) i ja 1999. proslavili pedeset treću godišnjicu braka. Imamo četvoro dece, četvoro unučadi i troje prunučadi, ali, na svu sreću, možemo jedni do drugih da stignemo kolima. Naša najstarija čerka Džin Suzan Ziglar Vitmejer pridružila se Gospodu 13. maja 1995, što je ostavilo nenadoknadivu prazninu u našoj porodici. Ali taj događaj je učinio da se još više zbližimo i ojačamo našu veru.

Moj sin Džon Tomas, zovem ga Tom, predsednik je upravnog odbora *Korporacije Zig Ziglar*. Zet Ričard Outs, koji je oženjen našom srednjom čerkom Sindi, izvršni je potpredsednik i glavni koordinator svih projekata. Džuli Ziglar Norman, najmlađa čerka, rediguje mi knjige i novinsku kolumnu. Sindi je veoma zauzeta terapijom za pse *Dr Emit Outs* i volontira u bolnici *Bejlor*. U maju 1999. proglašena je za volontera godine na odeljenju terapije za životinje.

Riđokosa i ja putujemo i provodimo zajedno mnogo više vremena nego pre. I dalje mi je teško da poverujem kako sam obdaren tako divnom porodicom, počevši od predivne supruge koju mi je Bog podario 1946. godine. Više se volimo, više stvari radimo zajedno, više pričamo, i zabavljamo se više nego ikad. Bog je dobar.

Dallas, Teksas
Mart 2000.

KRAJ

Možda je neobično ovako početi knjigu, ali ovo jeste „neobična“ knjiga. Govori o vama, vašoj porodici, vašoj budućnosti, govori o tome kako možete iz svega izvući više, dajući svemu što smo pomenuli još više. Verujemo da je ovo „kraj“, ili barem početak kraja ružnih misli, negativnih akcija i negativnih reakcija; kraj malodušnosti i očaja; kraj zadovoljavanja manjim nego što zaslužujete da imate i što ste sposobni da postignete; kraj uticaja sitnih ljudi još sitnijih duša, opterećenih glupostima na vaš život, neka se time bave gospodin i gospoda Prosek, ali ne i vi. Ukratko, ovo je kraj najsmrtonosnije od svih bolesti – bolesti „krutih stavova“.

Rođeni ste da pobedite.

PREDGOVOR

Reč „drugačije“ verovatno će vam pasti na pamet svaki put kad otvorite ovu knjigu. Čak i prašnjavi kaput izgleda drugačije, a početi knjigu od kraja svakako je sasvim drugačije od onoga na šta ste navikli. Knjiga je drugačija po „osećaju“, „glavnoj temi“ i „tehnici“. Na primer, često ću vas terati da „menjate brzine“, dajući vam oko 800 analogija, primera, kratkih, jezgrovitih ali i duboko smislenih rečenica, nateraću vas da zstanete i, nadam se, ponovo pročitate ono što treba kako biste bili sigurni da ste shvatili poruku. Naglašavaču „drugačije“ sve što nam se na tržištu nudi, neprestano ću vas podsećati da u životu možete imati sve što hoćete samo ako malo pomognete drugima da postignu ono što žele.

Kao autor, verujem da je cela knjiga drugačija i delotvorna, mada mi nije bila namera da po svaku cenu napišem nešto „drugačije“ od ostalih. Razlika se pojavila u tome što pišem onako kako i govorim. (Ja sam kao kosooki bacač diska. Ne postižem nikakve rekorde, ali publiku stalno držim u neizvesnosti.) Godinama sam držao govor pod naslovom *Dvo-pek, muve i ostale sitnice*, to je bio i radni naslov ove knjige, izgovorio sam ga više od 3.000 puta. U početku je predavanje trajalo četrdeset pet minuta, a onda se sve više produžavalо, da bi preraslo u kurs *MOGU JA TO*, koji se održavao po školama i crkvama, kao i u trodnevni seminar *Roden da pobediš*, koji održavam dva puta godišnje u Dalasu, u Teksasu.

U Vidimo se na vrhu obrađujem mnogo tema, ali glavni mi je cilj da prenesem ono što osećam o veri, ljubavi, optimizmu i entuzijazmu. Ovo je važno jer su mnogi ljudi u današnjem svetu zbumjeni i ne mogu da shvate šta su stvarno prava vera i prava ljubav. Nekako su previše „izveštaćeni“, ne žele da pokažu šta stvarno osećaju, a ni da ispolje pravi

Zig Ziglar

entuzijazam za bilo šta. Kad smo kod ljubavi – izjavljujem da sam kriv što volim Gospoda, svoju ženu, porodicu, zemljake i Ameriku.

A kad smo kod vere – ne znam šta donosi sutrašnjica, ali znam Ko upravlja njome, pa mu se obraćam s pouzdanjem i zahvalnošću. Biblijia me ponovo uverava u to da su gresi moje prošlosti oprošteni i zaboravljeni. Upravo se u ovim dvema stvarima krije smiraj moje prošlosti. Isus Hristos je rekao: „Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.“ Ovo je ključ za bezbrižnu sadašnjost. A Jevanđelje po Jovanu (3:16) uverava me da će zasluziti „život vječni“. Eto, pobrinuo sam se i za budućnost. S prošlošću koja mi je oproštena, s bezbednom sadašnjošću, s budućnošću koja mi je neopozivo obezbeđena, zašto ne bih bio oduševljeni optimista!

Vidimo se na vrhu je filozofija u kojoj ima malo teorije. Ideje, postupci i tehnike jesu deo života kojim živim. Uključuju život u kome se nešto prodaje i ljudi koji stiču nova iskustva, lično zalaganje i susrete s vrhunskim profesionalcima u skoro svakoj oblasti društvenog delovanja. Korišćenje ideja iz ove knjige podrazumeva da ćete morati da učite iz iskustava drugih ljudi – a ne iz njihovih teorija. Ovo je jedini praktičan način za sazrevanje, jer je učenje iz ličnog iskustva frustrirajuće, gubi se vreme, a ponekad i mnogo košta.

Potpuno sam ubeđen da bi, da sam ovu knjigu imao onog trenutka kad sam zaigrao igru zvanu život, moje napredovanje bilo brže, a rezultati bolji. Uveren sam u to da ćete biti bogatiji na mnogo načina ako primenite ovu filozofiju nad kojom sam proveo više od 2.000 sati, zapisujući je na papir.

Nadam se da ćete i vi, poput mnogih čitalaca *Vidimo se na vrhu*, uvideti da je ovo knjiga koju nikada nećete prestati da čitate. Možete nasumice otvoriti bilo koju stranu i pročitati je kao duševnu užinu, ili pročitati celo poglavlje kao duševni obrok, ili pročitati knjigu od korica do korica onako kako se čita sâm život. A onda počnite opet iz početka.

Bog bas blagoslovio, i ako iskoristite ideje iz ove knjige, onda – „vidimo se na vrhu“.

Zig Ziglar

* Biblijski citati davani su prema prevodu Đure Daničića Starog zaveta i Vuka Karadžića Novog zaveta. (Prim. ur.)

ZAHVALNICE

Nažalost, ne mogu da uradim ništa više osim da u se u ovim izjavama prisetim pojedinaca koji su mi svih ovih godina pomagali. Neki od njih su mi toliko pomogli da njihova imena sama po sebi odskaču od ostalih, pa im se zbog toga mora dati priznanje. Prva na spisku je moja Šećerlema, koja je mom životu udahnula smisao, istovremeno ga čineći zabavnim i vrednim. Njena ljubav mi je bila, i još jeste, najvažniji oslonac, bez obzira na okolnosti.

Majka, koja mi je, pružajući mi žive dokaze vere, hrabrosti, zdravog razuma, i ljubavi, usadila osnovne životne principe i mnogo građe za ovu knjigu.

Gospodin i gospođa Anderson odigrali su presudnu ulogu u mom životu. Gospodin Džon Anderson bio mi je drugi otac, voleo me je kao sina, skladno povezujući svoju iskrenu želju za mojim boljštvom s ljubavlju i ili disciplinom onako kako je već trenutna situacija zahtevala.

Gospodin Volter Hejning naučio me je mnogo o „zdravom razumu“ i načinu na koji treba da se „prodam“ publici. Isto važi i za Bila Kranforda, mog prvog menadžera prodaje, čiji su strpljenje i lični interes od običnog menadžera prodaje stvorili čoveka kome je stalo do međuljudskih odnosa.

Prava-pravcata jedinstvena drama bilo je kratko vreme koje sam proveo s P. C. Merelom. On me je „zapalio, vrteo me oko malog prsta gurajući me napred“, obdario me je darom da verujem u sebe.

Hal Kraus mi je pomogao da se preko njegove kompanije probijem u zemlji i svetu, pa su putovanja na koja sam išao kao predavač i pisac bila mnogo lakša i podnošljivija. Kolege s tribina – Kavet Robert, Bob Ričards,

Zig Ziglar

Bil Gouv, Dik Gardner, Ken Makfarland i Čarli Kalen – igrali su važnu ulogu u ohrabrvanju, uvođenju u posao i bili su mi izvor inspiracije.

Berni Lofčik, Brat Bern, čiji su savet, pomoć i verovanje u mene i filozofiju „zigmenstva“ bili presudno važni za nastavak moje karijere i privatni život.

Moj prijatelj, bivši partner, izvrsni govornik Den Belus, svojim neprocenjivim iskustvom pomogao je da se pojavi prvo izdanje. Kerol Filips je svojom sklonosću ka detaljima i posebnim načinom predstavljanja građe umnogome doprinela jasnoći i efikasnosti priručnika *Vidimo se na vrhu*.

Peti Bond je neverovatnom brzinom otkucavala stranu za stranom, a moja sekretarica Horita Sajmington sve je držala pod kontrolom. Obema dugujem neizmerno divljenje i duboku zahvalnost za saradnju.

Posebno zahvaljujem En Anderson, iz Nešvila u Tenesiju, jer me je upoznala sa sestrom Džesi, koja mi je otvorila oči za radosti potpunijeg, bogatijeg zemaljskog života, uveravajući me u to da će im ovaj moj trud mnogo značiti s Isusom Hristom.

Bio bih nezahvalan kad ne bih spomenuo pomoć koju su mi ukazali braća i sestre. Oduvek nas je vezivala velika ljubav i smisao za međusobno ohrabrvanje. Nadam se da će im ovaj moj trud mnogo značiti.

Konačno, tu su i moja deca. Svako od njih je jedinstveno i duboko voljeno na poseban način. Suzan, najstarija, podarila mi je mnogo podsticajnih razgovora i ohrabrenje. Srednja čerka Sindi je tiha, povremeno dolazi i odlazi, ali se njena prisutnost oseća svuda. Najmlađa Džuli je svuda i radi sve. Sin Tom, iako je pristigao kasnije i mnogo nas obradoavao, podmlađuje me i ispunjava nadom. Svako dete mi je pružilo mnogo zadovoljstva i povremeno malo bola. Svako ponaosob je neizmerno dooprinelo porodičnom uživanju i solidarnosti.

Sve vas pomenute molim da prihvate moju duboku zahvalnost. A vas koje nisam pomenuo molim da upamtite da, iako vam ime nije u knjizi, niste za mene nepoznati. I cenim vas mnogo više nego što mislite.

Neka vas sve Bog blagoslovi, neka vas uvek prati dobro, pa se vidimo na vrhu.

ISTINA JE

da ono što je iza nas i ono što je ispred nas
jesu sitnice u poređenju s onim što se skriva
u nama.

Ralf Voldo Emerson

U SUŠTINI,

jedino vi možete da se služite svojim
sposobnostima. To je velika odgovornost.

